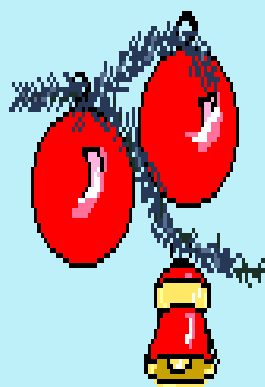

**AARTJE
LANGSTAARTJE**
viert Kerstfeest

PetraLouise Muris

Geschreven en geïllustreerd
PetraLouise Muris.

Bladzij	Hoofdstuk
3	1 Kerstversieringen.
7	2 Euras is een dief.
11	3 Mogen wij deze kerstboom?
14	4 De inbreker.
19	5 Knispertje en de kerstboom.
22	6 De zak op het plaatsje.
26	7 De kerstman vraagt hulp.
29	8 De kerstman geeft cadeautjes.

HOOFDSTUK 1 KERSTVERSIERINGEN.

Karin hangt kerstversieringen in haar dierenwinkel. Alle Sinterklaasversieringen heeft zij in de kast gelegd.

Het kleine muisje Aartje Langstaartje ligt languit in zijn kooitje, hij kijkt naar Karin. Hij ziet dat zij druk bezig is.

Hier en daar hangt zij een kersttak tegen de muur dat versierd is met rode ballen met goudglittertjes.

‘Het wordt mooi Karin.’ zegt het muisje.

‘Ja hè?’ lacht Karin: ‘ik hang ook nog andere kerstversieringen tegen de muur. Dat vinden de mensen leuk en dan komen zij hier hun boodschappen doen.’

Zij is een hele tijd bezig met strikjes en crêpepapier.

Eindelijk is zij klaar. ‘En... wat vindt jij ervan, kleine muis? Is het niet prachtig?’

Aartje kijkt de winkel rond hij zucht: ‘ja, het is wel heel mooi Karin... maar we hebben geen kerstboom.’

‘Kerstboom?’ Karin kijkt haar winkel rond.

‘Het is hier al zo vol. Ik heb geen plek voor een kerstboom. Waar moet ik dan al die grote zakken voer en kattengrit laten? We doen het wel zonder een boom. Trouwens, die dingen zijn erg duur en ze vallen snel uit. Dan moet ik aldoor dennennaalden opvegen.’

Zij loopt haar winkel uit en kijkt door de etalageruit naar binnen. ‘Je hebt gelijk Aartje, er moeten nog meer kerstversieringen bij.’

‘Volgens mij hangt de winkel al vol,’ lacht Aartje.

Karin holt naar de overkant, daar is een bakkerij.
'Jullie hadden verleden jaar een kerststal in de etalage gezet, hebben jullie die kerststal nog? En zo ja, mag ik die dit jaar van jullie lenen?'
'Wij gebruiken de stal niet meer, want de ezel is kapot, zijn kop hangt los. Ik zal de stal opzoeken, even geduld, dan moet jij het zelf maar beslissen.'
Het meisje pakt een grote doos onderuit een kast. Zij haalt er de ezel uit, zijn kop hangt losjes tegen zijn borst. 'En? Wil je de kerststal nog lenen?'
'Graag, ik probeer hem wel te lijmen of ik doe een strik om zijn nek, bedankt.'

De grote doos is zwaar. Zij haalt alles eruit en brengt het naar haar winkel.
'Kijk eens Aartje? Kom eens kijken naar deze leuke diertjes?'
Aartje trippelt zijn kooitje uit. 'Dat zijn geen echte dieren,' zegt hij verbaasd: 'waar is dat voor?'
Deze dieren horen bij een kerststal, Aartje.

Het echte kerstfeest is het feest van de kleine baby Jezus.' Karin vertelt Aartje over Maria en Jozef, de os en de ezel, de schaapjes en de herdertjes.
'En de Kerstman dan? Die hoort toch ook bij kerstmis? Wat zit er eigenlijk in die schatkist?'

Aartje gaat nieuwsgierig op zijn achterpootjes staan. Hij tuurt in het kistje.

‘Dat is geen schatkist maar een kribje, dat is een dierenvoerbak waar ze een wieg van hebben gemaakt. Jezus ligt erin, zie je?’

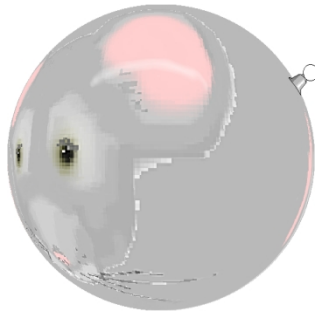
‘Maar dat is een popje Karin.’

‘Zo vieren we de geboorte van het kindje Jezus. Wij zetten de stal met Kerstmis neer om hem te herdenken.’ legt Karin uit.

Het muisje snapt het niet, hij trippelt naar de toonbank want daar staat een grote doos bovenop. Nieuwsgierig kijkt hij erin, hij denkt dat hij daar lekkers zal vinden.

Vanuit de doos kijkt een grote muis hem aan.

Het kleine muisje schrikt zo hevig, dat hij met een smak op de grond valt. Angstig schel piepend rent hij zijn kooitje in.

Karin schrikt van Aartje, zij denkt dat hij zich heeft gesneden aan een kapotte glazen kerstboombal.

Zij rent naar zijn kooitje om naar zijn pootjes te kijken. ‘Heb jij je bezeerd Aartje, waar heb je pijn?’

‘Karin, Karin, er zit een

hele grote muis in de doos. Oei, hij is zo lelijk!’

Karin begint te schateren: ‘ha, ha domme muis, jij hebt jouw eigen spiegelbeeld gezien.’

Zij haalt een hele grote witte kerstbal uit de doos.

Zij houdt de bal voor de kleine muis. ‘Die lelijkheid ben jezelf,’ lacht ze: ‘kijk het is net een lachspiegel.’

Ik zal hem gauw ergens neerhangen voor hij werkelijk breekt.’
Zij pakt een ladder en hangt de kerstbal met een rood lint tegen het plafond.
‘Je hoeft niet meer bang te zijn, hij hangt nu heel hoog.’ glimlacht zij.

Aartje is blij dat er geen echte grote muis in de doos verstopt zat. Hij is niet bang meer.

Hij trippelt naar de muur vlak naast het rek waar de vogelbadjes op staan.

Hij beklimt de muur en springt op het bovenste plankje waar een reusachtig spinnenweb hangt. Midden in het web wast Winnie spinnie zijn voorpootjes.

Zijn kleine oogjes zien alle glimmende kerstboomballen, hij krijgt zin in het kerstfeest. Heel enthousiast komt hij uit zijn web op Aartje toegesnel.

‘Wat is het hier mooi hè Aartje, maar ik mis jammer genoeg een kerstboom... met lampjes.’

‘Dat heb ik ook al tegen Karin gezegd,’ jammert Aartje: ‘zij heeft er geen plaats voor.’

‘Onzin, als er met alles wat geschoven wordt, past die er best bij. Waar moeten wij anders ons kerstfeest vieren?’

‘Het wordt vast een rustige Kerst.’ zucht Aartje.

‘Jakkas, ik heb zin in een feest.’ moppert Winnie: ‘kom Aart, ga mee naar beneden.’

Hij slingert met zijn draad naar de hondenmand en wandelt over de rand totdat hij pal voor Euras zijn snoet staat. ‘Wakker worden luilak!’

HOOFDSTUK 2

EURAS IS EEN DIEF.

Euras geeuwt en rekt zich uit, zijn ogen gaan open. Hij maakt een smakkend geluid en likt langs zijn snoet.

‘Luilak, ik heb een plannetje,’ giechelt Winnie: ‘we gaan naar de school.’

Naar de school? Hoezo naar de school, daar mag ik niet komen.’

‘Zodra de kerstvakantie begint, gooien zij altijd de kerstbomen naar buiten. Wij gaan er één bestellen.’

‘Heb jij dan geld?’ vraagt Euras verbaasd.

‘Wij hebben geen geld nodig. Wij vragen gewoon of wij er één mogen hebben. Als de vakantie begint kunnen wij hem dan afhalen, gratis...voor niks.’

Aartje valt Winnie in de rede: ‘hoe weet jij dat?’

‘Ik hoor allerlei verhalen in de winkel, hier wordt veel gekletst.’

Winnie kijkt trots om zich heen, voor een kleine spin weet hij heel erg veel.

‘Kom Euras, wij willen per hond naar het schoolplein.’ gebiedt Winnie.

‘Ik mag ook’ niet op het schoolplein komen,’ sputtert Euras tegen: ‘er mogen geen honden op het schoolplein.’

‘Ik kan niet alleen en Aartje ook niet,’ moppert Winnie: ‘oké dan maar geen boom! Dan komt de kerstman maar niet! Wij krijgen dus ook geen cadeaus, want wij hebben geen kerstboom.

Misschien loopt hij hier zelfs voorbij. Geen lekkers voor Winnie... geen lekkers voor een luie hond.

Zonder kerstboom geen kerstfeest, ik ga maar weer mijn web in.’

Zo snel als Winnie op de hondenmand sprong, zo snel is hij weer in zijn web.

'Hij is teleurgesteld,' jammert Aartje: 'en ik ook!'

Euras voelt zich schuldig en als hij even de kans krijgt glipt hij de winkel uit.

Hij wandelt het winkelcentrum uit en gaat op weg naar het park.

Hij denkt daar ongestoord een boompje te kunnen weghalen.

Als hij in het park is probeert hij een klein boompje uit de grond te trekken.

Hij rukt en trekt aan het tere boompje, waardoor er al meteen dennennaalden uitvallen.

'Wat doe jij daar? Van wie ben jij?'

Euras schrikt, achter hem staat een politieagent.

Hij wil wegrennen maar de agent is niet bang voor honden en grijpt hem resoluut beet.
Euras maakt sprongen, hij probeert los te komen.
'Hopla, jij gaat mee.' zegt de agent en duwt Euras in de surveillancewagen.

Ondertussen in de dierenwinkel, ontdekt Karin dat Euras verdwenen is. Zij loopt aldoor naar buiten en roept haar hond. Als hij 's middags nog niet terug is, sluit zij haar winkel en gaat op zoek.
Eerst loopt zij het winkelcentrum door en vraagt overal of hij ergens binnen is gelopen.
Daarna gaat zij in de buurt met haar auto rondjes rijden. Haar hond is nergens te vinden.
Karin is heel erg ongerust maar gaat toch terug naar haar winkel.
Zij is verrast als de winkel deur openstaat.
Roel, haar man is binnen en Euras ook.
'Hij is opgepakt,' lacht Roel: 'onze hond probeerde een kerstboom te pikken!'
'Wat?' vraagt Karin: 'was hij in het politiebureau?'
'Hij was in het park, hij probeerde daar een kerstboom te stelen. Daar hij geen halsband omhad, wilden zij hem naar het dierenasiel brengen.
Zij dachten dat hij bij iemand hoorde die illegaal kerstbomen kapt en verkoopt. Ik was heel verbaasd mijn eigen hond in het bureau aan te treffen.
Euras is dus een dief.'
'Wat heb je gedaan Euras? Foei, jij krijgt voorlopig geen kluifjes!' Karin kijkt boos naar Euras.
'Karin, onze hond moet een halsband met een adreskokertje om. Ik werk gelukkig bij de politie want anders was jij nu nog naar hem op zoek.'
Karin pakt de halsband en doet hem Euras aan.

Dan draait zij naar het muizenkooitje.

‘Weet jij hier iets meer van kleine muis?’

Aartje giechelt: ‘nee hoor, hij kan een gratis kerstboom bij de school ophalen. Maar hij durft daar niet te komen.’

‘Dus dit was een alternatief!’

‘Alternatief?’

‘Een andere uitweg zoeken,’ legt Karin uit: ‘een andere manier bedenken om aan een gratis boom te komen. Maar stelen mag niet! Trouwens, ik heb heus wel geld om een boom te kopen, alleen missen wij hier een plekje. Dat had ik jullie toch al duidelijk gemaakt?’

‘Ik kan er toch niets aan doen!’ verdedigt Aartje zich: ‘Euras heeft het helemaal alleen bedacht.

Hij is waarschijnlijk bang dat de kerstman hier niet voorbij komt en al het lekkers zijn neus voorbij gaat. Eigenlijk komt het door Winnie.’

‘Winnie lust geen snoep Aartje,’ zegt Karin boos.

‘Hij wil wel kerstfeest vieren!’ jammert Aartje.

‘Aartje, ik weet niet hoe jij het allemaal verzint maar een spin viert geen kerst. Kerstmis is een mensenfeest.

‘Toevallig niet! Toevallig niet, het is ook ons feest. Verleden jaar waren wij bij de Kerstman in Lapland. Euras heeft nog een koelkast voor de kerstman geregeld. Hij kreeg hem van ons op zijn verjaardag! Lampenkeesje was wel boos, maar hij kreeg alles nieuw. Ik kreeg een roze kauwgombal.’

‘Ha, ha, ha, ja hoor, zo kan die wel! Geloof jij het zelf? Gekke muis!’

HOOFDSTUK 3. MOGEN WIJ DEZE KERSTBOOM?

Miauw brengt Aartje elke dag naar het schoolplein. Het kleine muisje weet niet wanneer de kerstvakantie begint.

Het muisje wil graag een kerstboom omdat hij bang is dat de kerstman anders voorbij rijdt.

Tijdens de laatste schooldag voor het kerstfeest worden de kerstbomen naar buiten gegooid.

Aartje wil er één vragen maar durft niet binnen te gaan.

‘Als ik jou was,’ miauwt Miauw: ‘zou ik toch binnen vragen of jij een kerstboom mag hebben. Straks zijn we te laat en zijn alle kerstbomen weggegeven.’

Aartje piept: ‘er zijn zoveel kinderen binnen, ik ben een beetje bang voor hen.’

‘Nou... goed ik help je wel!’

Miauw trippelt de school binnen. Zij loopt een gang door totdat zij bij een deur komt waar een bordje hangt met de tekst ‘conciërge - de heer Bakker’.

‘Hier woont een bakker,’ jammert Aartje: ‘we zijn verkeerd Miauw, laten we naar buiten gaan!’

‘Nee sukkel,’ miauwt Miauw: ‘dit is een school, ik krabbel even tegen de deur.’

‘Miauw krabbel tegen de deur en bromt heel hard.’

‘Miauw, brauw, wauw!’ De poes lijkt op een tijger.

Het helpt want de deur floept open.

‘Een kat? Hier?’ zegt meneer Bakker verbaasd.

‘En een muis!’ piept Aartje.

‘Ach, ha, ha,’ lacht meneer Bakker: ‘jij bent die sprekende muis, ik heb nooit in jou geloofd. Leuk, leuk, kom binnen!’

Aartje trippelt samen met Miauw binnen en beiden nemen plaats op het bureau van meneer Bakker. 'Wat kan ik voor jullie doen?' vraagt meneer Bakker. 'Wij willen een gratis kerstboom,' piept Aartje zacht: 'anders rijdt de kerstman voorbij.'
'Dus jullie willen een boom van onze school? Onze bomen staan nog in de klassen. Als de kerstvakantie begint, mogen jullie er één hebben. Hebben jullie al gezien hoe ze eruit zien? De kinderen hebben ze zelf versierd. Willen jullie misschien even kijken? Kom ik til jullie op dan nemen wij een kijkje.'
Aartje lacht blij en laat zich gewillig optillen. Miauw vindt het ook veiliger in de armen van meneer Bakker, zij wil ook opgetild worden. 'Jullie kunnen er meteen één uitkiezen,' grinnikt meneer Bakker: 'ik neem aan dat jullie de kleinste willen hebben? Jullie krijgen de boom zonder de versieringen, want die zijn van de kinderen.'

Meneer Bakker klopt op een deur en loopt meteen naar binnen. 'Wij komen de kerstboom bekijken,' zegt hij tegen de meester die voor de klas staat. Alle kinderen kijken verbaasd naar de kat en de muis en kijken nog verbaasder naar meneer Bakker. 'Dit zijn die intelligente dieren van het rad van avontuur, weten jullie dat nog? Jullie waren er toch heen met jullie klas? Zij haalden toen geld op voor lampen Keesje. Jullie moeten nu heel stil zijn want dit muisje heeft een vraag.'
Aartje vraagt: 'mogen wij deze kerstboom?'
Alle kinderen knikken ja.
'Hoe vind jij deze boom versiert? Hebben de kinderen hun best gedaan?' vraagt meneer Bakker.

‘Ja,’ piept Aartje. Alle kinderen kijken trots naar hun kerstboom.

Dan loopt meneer Bakker de klas uit. ‘Willen jullie de andere kerstbomen ook nog zien? We zijn nu toch aan de wandel.’ Aartje knikt en meneer Bakker loopt alle klassen in en uit. Uiteindelijk is Aartjes keuze

gemaakt, hij kiest de eerste boom. Hij vraagt meteen of Euras de rottweilerhond de boom op mag komen halen.

‘Voor een keertje mag hij wel op het schoolplein, bijt hij geen kinderen?’ vraagt meneer Bakker.

‘Nee hoor,’ jubelt Aartje: ‘Euras is geen bijter, hij is mijn liefste vriend.’

‘De kerstvakantie begint vrijdagmiddag om twaalf uur. Onze kindertjes zijn ‘s middags vrij.

Laat Euras om halféén komen, dan liggen de bomen op de speelplaats.’

‘Meneer Bakker loopt met de dieren naar de speelplaats en zet hen daar op de grond.

‘Dank u wel, meneer Bakker!’

‘Graag gedaan muisje.’ Meneer Bakker zwaait.

‘Kom Miauw we gaan naar huis.’

HOOFDSTUK 4 DE INBREKER.

Euras loopt naar het schoolplein, hij is daar heen gestuurd door Aartje en Miauw.

Meneer Bakker staat buiten bij de kerstbomen te wachten. Als Euras het schoolplein opwandelt roept meneer Bakker hem. 'Deze boom moet je meenemen Euras, denk jij dat jij dat kunt?' Euras grijpt de boom bij een tak. Maar och, er steken dennennaalden in Euras zijn neus en ook in zijn tong.' Hij kermt het uit. Meneer Bakker trekt alle naalden uit zijn snoet en

zegt: 'je moet de boom hier vasthouden, dan trek je hem makkelijk mee.'

Hij houdt de boom zo vast dat Euras de onderstam kan vastklemmen in zijn bek.

‘Gaat het zo?’ vraagt meneer Bakker: ‘als het niet gaat loop ik met je mee.’

Euras sleept de kerstboom eigenwijs mee.

Meneer Bakker kijkt hem hoofdschuddend na.

‘Als dat maar goed gaat,’ denkt hij: ‘het zijn toch wonderbaarlijke dieren.’

Na anderhalf uur komt Euras eindelijk de winkel binnen met de kerstboom. Weer steken er overal dennennaalden in zijn snoet.

Karin kijkt stomverbaasd als haar hond een kerstboom naar binnen sleept.

‘Hoe kom je daar nou weer aan, ik wilde geen kerstboom maar nu moet ik wel.’

Zij pakt de kerstboom en gooit hem achter de toonbank.

‘Jeetje, je moet jezelf eens in de spiegel zien, jouw kop zit vol dennennaalden. Kom hier, dan verlos ik je daarvan.’

Zij trekt de hond naar zich toe en trekt één voor één de dennennaalden uit de hondenkop.

Als troost krijgt Euras een kluiif.

Winnie spinnie ziet vanuit zijn web dat Karin een plaatsje maakt voor de kerstboom. Zij stapelt pakken kattengrit in een hoek. Daarna verhuizen vogelhuisjes en andere spullen van de één naar de andere kant van haar winkeltje. Zij puft en zij zucht. Tot slot zet zij de boom in een waterbak voor de etalageruit.

‘Morgen tuig ik de boom wel op, ik zal alvast de kerstboomspullen klaarzetten.’

De doos zet zij naast de kerstboom. Dan kijkt zij op haar horloge.

‘Nog een uurtje, dan sluit ik hier de tent.

Letten jullie dan weer goed op? Geen vreemde kerstmannen binnenlaten, hè?’

En nog voordat de dieren er erg in hebben is dat uurtje alweer voorbij.

Karin sluit haar winkel af.

‘Tot morgen diertjes!’ Zij zwaait en loopt weg.

Euras loopt meteen naar het keukentje om te inspecteren of er genoeg eten in zijn bak is gedaan. Net als hij staat te snuffelen wordt er tegen de keukendeur gekrabbeld.

Hij kijkt op, hij denkt dat het Miauw is, maar Miauw ligt op een kussen in de winkel.

Hij ziet niets, het is donker in het keukentje en in het minituintje.

Weer hoort hij gekrabbel tegen de deur.

Miauw is het niet, Tak naaktslak kan niet krabbelen en Bokkie tor krabbelt ook niet. Zou het Aaf Raaf zijn? Dat kan ook niet denkt hij, want Aaf tikt tegen het keukenraam. Euras wordt boos, hij begint waaks te blaffen.

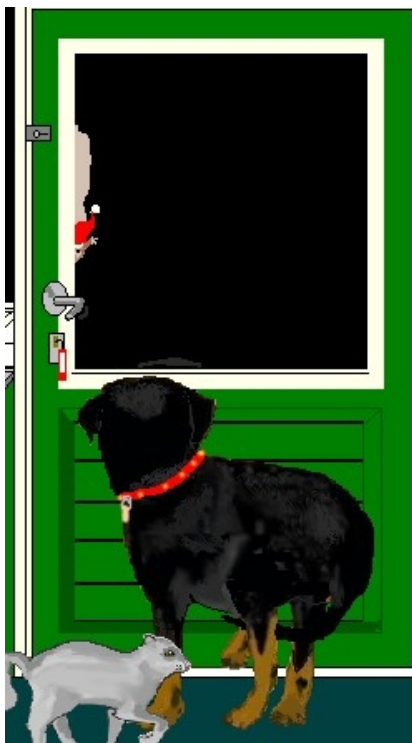
Miauw komt de keuken binnenlopen zij is nieuwsgierig waarom Euras gemeen blaft.

Miauw ziet heel goed in het donker.

Voor het raam springt er iets roodachtig omhoog en omlaag.

Miauw rent angstig naar haar kussentje terug.

‘Ga weg, wraf, woef!’ blaft Euras, hij denkt dat het een inbreker is. Maar de inbreker is niet onder de indruk van zijn geblaf, hij blijft stevig doorkrabbelen tegen het keukenraam.

‘Wat is er aan de hand? vraagt Aartje aan Miauw: ‘de deur is toch op slot er kan niemand binnenkomen.’ Aartje wil ook zien waarom Euras blaft. Dat kan alleen als hij pal voor het keukenraam kijkt. Hij trippelt tegen de aanrechtkastjes omhoog totdat hij op het aanrecht staat, dan springt hij op de vensterbank.

‘Hij zegt wat!’ schreeuwt Aartje en drukt zijn oor tegen het vensterglas: ‘Euras hou op. Hou op met jouw geblaf! Ik kan hem niet verstaan.’ ‘Wat verstaan! Inbrekers moeten gebeten worden, woef, woef, woef!’ Euras houdt niet op te blaffen. Aartje krijgt er genoeg van en trippelt weer naar Miauw. ‘Miauw, je hoeft niet bang te zijn, er staat iemand met een kerstmuts voor het raam.’ ‘Kerstmuts?’ miauwt Miauw: ‘dan is het Glittertje, dan moet de deur snel open, maar hoe doen we dat? De keukendeur is op slot.’

Zij rent het keukentje in.

‘Hou op Euras, jouw inbreker is gewoon Glittertje het rendier,’ miauwt zij.

Euras is meteen rustig, hij geeuwt en rekt zich uit.

‘O, is het Glittertje, dan wil hij binnen, hoe doen we dat?’ Hij springt tegen de keukendeur maar die is op slot. Dan gaat hij er rechtop tegenaan staan en neemt de sleutel tussen zijn tanden.

Hij geeft er net zo’n draai aan als Karin dat altijd doet. ‘Klik, klak,’ hoort hij.

‘Er zit ook nog een knip op de deur Euras, daar bovenaan,’ miauwt Miauw.

Euras rekt en strekt. Hij kan er niet bij.

Hij springt omhoog totdat hij uitgeput raakt.

Hij geeft het op en jammert: ‘Miauw, als jij nou op de vensterbank klimt, rek jij je maar uit.’

Miauw springt op de vensterbank en als Euras tegen de deurknop tikt gaat de deur langzaam open. Er komt iets met een sneltreinvaart naar binnen en verschanst zich in de winkel. Kwibus mus vliegt er pijlsnel achteraan.

‘Hé, waar is Glittertje?’ tjipt Kwibus. Hij vliegt de winkel in.

Euras snuffelt op het plaatsje.

‘Wat doe je Euras?’ vraagt Tak naaktslak vanuit de plantenbak.

‘Ik zoek Glittertje!’

‘Die ligt hier niet als kleedje hoor! Hij is ook niet in onze plantenbak. Ha, ha, hij is hier helemaal niet!’

Er loopt nu wel een raar beest bij jullie rond met een feestmuts op en Kwibus is ook binnen.’

Tak naaktslak vindt het een reuze mop.

HOOFDSTUK 5 KNISPERTJE EN DE KERSTBOOM.

Vanuit de plantenbak komt Bokkie tor tevoorschijn hij zegt: 'er zit een grote muis met een pluimstaart binnen. Dat beest lijkt niet eens op Glittertje.'

Euras drentelt terug naar de keuken.

'Een grote muis? Is het soms familie van Aartje?' Hij likt wat water uit zijn bak en rent dan vrolijk de winkel in.

Hij kijkt en snuffelt rond.

Nergens ziet hij een muis met een feestmuts op.

Hij rent de winkel rond, achter de toonbank, voor de etalageruit. Waar is die muis toch.

Moe van zijn geblaf en het zoeken gaat hij bij Miauw op het kussentje liggen. Hij slaakt een diepe zucht.

'Ik snap er niks van,' steunt hij: 'hij heeft nog wel een feestmuts op. Waar kan hij toch zijn?'

'Ergens,' zucht Miauw: 'er hangt hier wel een vreemde geur.'

'Dat zullen wel de kerstspullen zijn!' merkt Aartje op.

'Die kerstspullen ruiken eigenaardig, als die zo stinken wil ik hier geen kerstboom!' jammert Miauw.

'Of is het kwibus, denkt Euras: 'die zit in onze kerstboom. Hij staat vermoeit op.

Hij strompelt naar de doos die naast de kerstboom staat en kijkt erin.

Opeens begint hij weer als een gek te blaffen.

'Waar blaf jij nu weer om!' roept Aartje boos: 'ik wil rust aan mijn kop!'

Er schiet iets roodachtig uit de doos en het schreeuwt geweldig. Het lijkt overal tegenop te vliegen. Er valt van alles op de vloer.

De dieren kijken ontstelt naar het ding wat als een razende heen en weer schiet.

Eindelijk vind het rust op het bovenste schap met de vogelbadjes.

Winnie schiet als een pijl uit de bocht uit zijn web omlaag. Hij zoekt snel een veilige plek in de hondenmand.

Met zijn allen kijken zij naar het bovenste schap. Naast Winnie 's web zit een reuze muis met een pluimstaart.

Het ziet er net zo uit, zoals Bokkie tor verteld had.

'Ben jij familie van Aartje?' blaft Euras.

'Dat is geen familie van mij,' piept Aartje: 'hij is veel lelijker!'

Het vreemde diertje hijgt: 'doen jullie mij niets?'

'Ik ben zo bang voor het grote zwarte beest. Is het veilig om beneden te komen?'

'Kom alsjeblieft beneden, stom beest. Niemand eet je op. Wel tempo, want dan kan ik mijn web weer in.' moppert Winnie.

Heel voorzichtig komt de grote muis langs het rek naar beneden.

Alle dieren zijn stil, zij kijken en kijken en kijken naar het malle beest.

'Ik ben Knispertje de kerst - eekhoorn.' fluistert hij zacht.

'Zeg Kersteekhoorn? Heeft de kerstman jou soms gestuurd?' vraagt Euras.

'Ik kom jullie helpen de kerstboom te versieren.'

'Och, niet nodig hoor, dat doet Karin morgen.' lacht Aartje.

'Dan krijg ik tenminste geen stekels in mijn snoet.' blaft Euras.

‘Toch moet ik jullie helpen,’ pruttelt Knispertje:
‘anders rijdt de kerstman voorbij.
Hij komt hier namelijk voor de mensen.
Dieren vieren geen kerst.’ Knispertje springt weer in

de kerstspullendoos.
‘Bah, jullie hebben
hier niks bijzonders
in.
Tja, we doen het hier
maar mee. Jij zult mij
moeten helpen
Aartje.’
‘En zij dan? Hoeven
zij niks te doen?’
‘Nee... kom, aan het
werk! Wij hangen
eerst de lampen in de
boom daarna
versieren we die met
rode strikken.
Tot slot hangen we

ook het lange rode lint rond de boom.
Als piek krijgt de boom een ster, daarna gooi ik er
toverpoeder overheen, dat heb ik in mijn muts.
Zo ziet de kerstman dat hij hier moet zijn.’
Aartje en het eekhoorntje gaan snel aan het werk.
Na een poosje is de kerstboom klaar. Knispertje
pakt zijn muts en strooit het toverpoeder over de
kerstboom. ‘Ik ga weer,’ lacht Knispertje: ‘dag,
misschien tot volgend jaar.’ Hij verdwijnt via de
keukendeur naar buiten. ‘Aardige eek steekhoorn,’
glimlacht Euras.

HOOFDSTUK 6 EEN ZAK OP HET PLAATSJE.

‘Oei, wat tocht het! Nou moe, hoe komt de achterdeur open?’ zegt Karin als zij ‘s morgens de winkel binnenkomt. Dan vangen haar ogen vreemde heldere kleuren op, zij kijkt verrast opzij.

‘Ach diertjes, wat zijn jullie toch knap! Jullie hebben de kerstboom versierd er zijn zelfs lampen in. Wat is hij mooi!

Zij staat met haar armen in haar zij te genieten van de glittertjes in de kerstboom.

‘Ik wist niet dat ik dat gekleurde spul in de doos had gestopt. Wat glanst de boom mooi!’

Zij strijkt langs de takken.

Dan vliegt er ineens iets langs haar hoofd.

‘Kijk nou eens diertjes, er vliegt een mus uit de boom, die moet naar buiten! Zij kijkt naar Euras.

Ach lieve hond, lig jij hier op het kussentje van Miauw? Het is zeker te koud in het keukentje.

Zij loopt naar het keukentje.

Is die mus al buiten? Dan kan de deur dicht.

Gelukkig, die is weg, nu ga ik eerst alle diertjes verzorgen.

Zeg Aartje, vannacht is het Kerstnacht. Vandaag sluit ik mijn winkel om één uur.

Morgen,’ zegt zij: ‘is het de eerste Kerstdag, daarna komt de tweede Kerstdag, dan zijn we ook gesloten.’

‘Kom je ons wel verzorgen?’ vraagt Aartje.

‘Nee, de mama van Roel komt jullie verzorgen.

Zij zorgt voor jullie eten, schone kooitjes en dat Euras uitgelaten wordt. Ik ga lekker uit.’

‘Nou dan hebben wij een lekkere rustige Kerst,’ grinnikt Aartje: ‘we kunnen dan lekker luieren!’

Karin lacht en gaat snel verder met haar werk.

Als Karin de deur achter haar sluit is het erg stil in de winkel.

Euras slaapt, Miauw eet in het keukentje en Aartje kijkt naar de stralende kerstboom.

Hij hoopt dat de Kerstman langskomt met een overheerlijke roze kauwgombal.

Net als de dieren aan de rust gewend zijn, horen zij een heleboel herrie achter op het plaatsje.

Euras schrikt wakker, hij rent naar het keukentje en blaft zich schor. Buiten is het nog daglicht. Hij gaat tegen de deur staan en kijkt rond.

Hij ziet niets anders dan de stoel, de plantenbakken en een vuilniszak voor de stoel.

Hij loopt naar zijn mand terug.

Hij zit er net in als er heel hard op de keukendeur gebonkt wordt.

Als een dolleman holt hij luid blaffend naar het keukentje en kijkt weer naar buiten.

Hij ontdekt geen verandering.

Hij begrijpt het niet. Zouden het de burens zijn?

Niet alle winkels zijn gesloten.

Miauw en Aartje zijn nu ook nieuwsgierig geworden.

De poes springt op het aanrecht en kijkt naar buiten.

‘Er ligt een zak voor de stoel,’ miauwt zij.

‘Wat voor een zak?’ vraagt Aartje.

‘Een vuilniszak!’ blaft Euras.

‘Ik wil ook kijken,’ zegt Aartje: ‘ga eens opzij Miauw?’

Maar, dat is helemaal geen vuilniszak.

Dat is een cadeautjeszak!

Daar zijn onze kerstcadeautjes!

Hoi, hoi, ik krijg een roze kauwgombal!’

Aartje springt in de lucht van blijdschap. Het wordt vast een gezellig Kerstfeest.

Miauw trekt alvast de bovenste knip van de deur. 'Hier is hij al van slot Euras, draai jij de sleutel om!' Euras neemt de sleutel tussen zijn tanden en draait de deur van het slot. Daarna leunt hij tegen de deurkruk en slaat er tegenaan met zijn poot. De deur gaat langzaam open.

'Hij moet naar binnen,' gilt Aartje opgewonden: 'pak die zak Euras en sleep hem hierheen!'

In de plantenbak hebben twee andere diertjes een hoop plezier. Maar zij zeggen niets.

'Bonkerdebonk,' klinkt het als de zak over de drempel de keuken in gesleurd wordt.

'Moet ik hem naar de kerstboom slepen?

Of pakken wij hier onze cadeaus uit?'

'Sleep hem maar naar de kerstboom, dat is gezelliger!' miauwt Miauw.

'Er zitten veel cadeaus in, hij is erg zwaar!' hijgt Euras.

Hij sleurt de zak over zijn water en voerbak en dan over de drempel de winkel in.

'Wat zou er voor mij inzitten?' vraagt Miauw zich af. Zij huppelt vrolijk achter de zak aan.

Eindelijk ligt de zak bij de boom.

'Poe, poe,' hijgt Euras: 'jullie moeten maar eventjes wachten met uitpakken.'

Ik ben helemaal buiten adem. Grote kluiwen wat was die zak zwaar!' Hij loopt naar het keukentje, hij wil wat water slobberen, maar zijn drinkbak ligt ondersteboven.

Opeens schreeuwen Miauw en Aartje paniekerig.
'De zak beweegt Euras! Er zit een monster in!'
Miauw rent als een dolle haas de keuken in en
Aartje rent haar na.

Hij klauwt zich aan Euras vast en beklimt hem tot op
zijn kop. Euras loopt langzaam naar de zak.
Zijn tanden flikkeren in het licht van de kerstboom.
Grommend komt hij op de zak aflopen.
Zit er misschien een inbreker in die zak?
Hij bijt er in.

'Au, nou zeg! Ben je soms gek geworden?
Het was maar een grapje hoor!'
Er verschijnen grote bewegende bobbel in de zak.
Even later pakt de kerstman zichzelf uit.

'Ik schrok me een hoedje, ha, ha, wat kun jij hard
bijten, Euras!' Euras heeft spijt.

HOOFDSTUK 7 DE KERSTMAN HEEFT HULP NODIG.

'Ik hoopte wel dat u zou komen, maar alleen een zak met cadeaus was ook leuk geweest.'
Aartje trippelt over de lege jute zak.
De kerstman heeft geen cadeautjes meegebracht.
De zak is leeg.
Aartje kijkt de Kerstman verdrietig aan.
Euras en Miauw zijn ook teleurgesteld.

'Treur niet beestjes, ik heb volop cadeautjes voor jullie. Willen jullie mij eerst helpen?
De meeste van mijn trouwe helpers zijn ziek.
Ik kan niet alleen alle cadeaus rondbrengen.
Daarom klop ik bij jullie aan voor hulp.
Willen jullie mij alsjeblieft helpen?'
'Wat moeten wij dan doen?' vraagt Aartje.
'Jullie moeten vannacht cadeaus rondbrengen.
Jullie krijgen een eigen arrenslee.
Glittertje kan jullie trekken.
Euras gooit de pakjes naar beneden, die komen vanzelf goed terecht.
Ze vallen bij de juiste persoon op balkon of op het terras. Of ergens op de stoep of door de schoorsteen.
Alle cadeaus zijn met toverpoeder bestrooid.
Euras ziet vanzelf waar hij de pakjes moet gooien.
Vanavond als het donker is gaan jullie aan het werk.'

De kerstman holt het minituintje in en klimt aan een touw omhoog. Even later is het weer stil in de winkel.

‘Geen cadeaus,’ pruttelt Aartje: ‘we hadden de zak buiten moeten laten liggen!’

‘Ik heb geen water meer,’ jammert Euras: ‘mijn voer ligt uitgestreken over de keukenvloer. Ik lik het maar schoon.’

‘Buiten ligt een regenplas,’ miauwt Miauw: ‘dan heb je toch wat?’

‘Kunnen wij niet beter in de keuken wachten totdat we gehaald worden?’ stelt Aartje voor.

‘Eerst moet de vloer schoon, ik roep wel als je er overheen mag lopen.’ bromt Euras.

Euras likt al zijn voer van de keukenvloer.

Daarna gaan de dieren naast elkaar in de hondenmand liggen wachten.

Af en toe vallen zij in slaap.

Zij worden pas echt wakker als zij belletjes horen rinkelen.

Zij rennen tegelijkertijd de hondenmand uit.

De dieren horen de belletjes van de arrenslee en zij horen Glittertje roepen. Hun koppen kijken omhoog.

Er daalt een bak in het mini tuintje.

‘Ik kan niet landen op jullie plaatsje!’ roept Glittertje: ‘stap in de bak!’

De dieren stappen in de bak en even later kunnen zij in de arrenslee overstappen.

In de arrenslee zit een klein mannetje, het is net een mini kerstman.

‘Miauw, jij moet de sleet besturen, ik snoer jou stevig vast, zodat jij niet kan vallen.

Aartje moet aan de ballon zodat hij niet wegwaait en makkelijk de pakjes kan aanreiken.

Euras krijgt ook een veiligheidsband om. Hij moet de pakjes naar beneden gooien. Ik help jullie mee het juiste pakje te gooien.’

Miauw is trots dat zij de arrenslee mag besturen. Euras heeft het al meteen druk met het gooien van de pakjes.

Aartje moet de namen voorlezen die op de pakjes staan en ze aanreiken. Het is een vreselijk druk werkje. Het moet snel achter elkaar gebeuren. Glittertje zingt kerstliedjes, hij is blij dat hij mag vliegen en zijn fietslamp kan gebruiken. Als Aartje denkt dat het werk erop zit, zegt het mannetje: 'nee, we zijn nog lang niet klaar. Dit was pas de eerste ronde. We gaan naar beneden en halen weer andere pakjes op. Dan begint ons werk weer opnieuw.'

Glittertje landt bij een enorme hal. Het is een oude groentehal waar vroeger groenten werden geveild. Binnen is het een drukte van jewelste, er worden zelfs nog cadeaus ingepakt. Er liggen nog enorm veel cadeaus.

Er staan ook meerdere arrensledes, daarop zitten hulpkerstmannen.

Kleine mannetjes gooien cadeautjes in Glittertjes slee. Zodra die vol is mogen zij de lucht weer in.

HOOFDSTUK 8 DE KERSTMAN GEEFT CADEAUTJES.

Als de nacht voorbij is, zijn er geen cadeaus meer voor Glittertje om weg te brengen.

‘Hoe komen wij weer thuis?’ vragen zij hem.

‘Ik breng jullie thuis, maar ik hoorde van het kleine mannetje dat de kerstman jullie nog moet spreken. Ik moet hier wachten. Ga lekker naar binnen, iedereen eet koek en drinkt melk. Ik drink alleen water en koek lust ik niet, ik blijf hier staan.’

Nou, dan gaan wij maar naar binnen, tot zo Glitter!’

Het is heel gezellig in de grote groentehal er lopen overal hulp kerstmannen.

‘Hallo,’ zegt opeens een bekende stem: ‘jullie herkennen mij niet tussen al die neppers. Ik ben de echte kerstman, jullie krijgen straks een mooie papieren tas mee met cadeaus erin. Ik zie jullie bij de arrenslee. Neem eerst melk en koek dan zie ik jullie zo.’

De kerstman loopt haastig weg en verdwijnt in de drukte.

Als de dieren hun koek en melk op hebben gaan zij naar hun slee.

Glittertje glinstert van het toverpoeder maar zijn fietslamp brand niet meer.

‘Vond jij het ook leuk Glitter?’ vraagt Aartje.

Glittertje lacht en zegt: ‘ik wil elke Kerst voor de arrenslee vliegen. Ik word straks voor een andere slee gespannen. Wij gaan met de grote arrenslee van de kerstman naar huis, dat is simpeler.

Jullie gaan mij eerst wegbrengen, dan ben jij weer eens in Blijdorp, mijn dierentuin.

De kerstman komt aanlopen. Er bengelt een grote tas in zijn hand.

‘Gaan jullie maar vast in mijn grote arrenslee zitten. Glittertje moet van slee wisselen, hij moet eerst losgemaakt worden.’

Aartje, Miauw en Euras lopen naar de grote slee. Er staan elf rendieren voor de slee, Glittertje wordt de twaalfde. Zij stappen in de slee en wachten op de kerstman.

Na een poosje komt hij met Glittertje aan een leiband.

‘Zo daar zijn we, we gaan eerst naar de zoo. Men weet daar namelijk niet dat zij een bijzonder rendier hebben. Dat houden we maar zo. De dierentuin is nog gesloten, we moeten wel opschieten. Zo... klaar. Glitter zit vast, we kunnen! Ho, ho, ho! We gaan naar de zoo!’ De kerstman trekt aan het leidsel en de rendieren komen in beweging. Even later vliegt de arrenslee door de lucht.

Na tien minuten landen zij in Blijdorp. Glittertje wordt weer losgemaakt en bedankt. Hij krijgt een grote zak met Laplands gras, hij roept heel blij:

‘Tot ziens Aartje, tot ziens Euras, tot ziens Miauw, prettige Kerstdagen!’

‘Tot kijk, Glittertje!’

‘Hoep,’ de sleet komt weer in beweging.

De zon komt net op als de arrenslee boven het mini tuintje hangt.

‘Dank jullie wel voor alle hulp,’ zegt de Kerstman: ‘hier zijn jullie cadeaus. Stap in het bakje, dan laat ik jullie op het plaatsje zakken. Tot volgend jaar!’
Dag Kerstman, tot volgend jaar. Dag!

‘Nou, nou, jullie zijn verwend.’ zegt een stem in de deuropening. Het is Roel zijn moeder.

‘Jij hoeft zeker niet meer uit hè Euras. Ik kom tussen de middag jou even uitlaten. Laat mij eerst even jullie cadeaus zien, ik ben erg benieuwd. Ze hollen allemaal de winkel in. Euras draagt de papieren tas.’

Zij pakken eerst het allerkleinste cadeautje. Het is een cadeau voor Winnie. Hij krijgt Laplandse fruitvliegjes. Dan Miauw, zij krijgt vis.

Nu pakt Aartje zijn cadeau open.

‘Hoi, roze kauwgomballen! juicht hij blij. Euras is benieuwd wat hij krijgt, hij maakt voorzichtig zijn pakje open. ‘Wat is dat nou? vraagt hij. Hij haalt een glinsterend kokertje uit het pakje.

Roels moeder bekijkt het ding.

‘Dat moet aan jouw halsband, er moet een adres en een telefoonnummer in.’

‘Ik heb er toch één? Er zit nog iets in mijn pakje.

Och gelukkig, een lekkere kluif, die hebben wij hier niet. Wij verkopen hier geen kluiven, ik had liever een pizza!’ Hij jankt.

Euras wijst naar alle kluiven die in de winkel te koop zijn, hij is teleurgesteld.

Het volgende cadeau is voor de dieren in de plantenbak. Het is niet eetbaar. Het is een versiersel dat kan draaien in de wind, zij vinden hun cadeau wel leuk.

‘Wil jij misschien een kauwgombal van mij?’ vraagt Aartje.

‘Ja, ja, ja, graag!’ lacht Euras blij.

‘Euras is teveel verwend,’ zegt Roels moeder:

‘hij waardeert het lekkers niet meer. Ik laat jou straks uit, Euras. Ik ga nu naar huis.’

‘Nou weet ik waarom jij die roze kauwgomballen zo lekker vindt, zij zijn lekker zoet!’ smakt Euras.

‘Ja hè,’ lacht Aartje: en je doet er zo lekker lang mee. De rest bewaar ik voor een andere keer, wat is het een fijne Kerst!

EINDE.